

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 59Ek/2740/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122437591
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marko Hudák
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2023:6122437591.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnom konaní oprávnených 1./ ORCHID, s.r.o., so sídlom Rozmarínová 3326/2, 932 01 Veľký Meder, IČO 36 269 841, 2./ V.. Š. I., T.. XX.XX.XXXX, H. T. C. XXXX/ X, XXX XX S. G., právne zastúpení DEDÁK & Partners, s. r. o., so sídlom Suché mýto 1, 811 03 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO 50 735 764, proti povinnému Vimi Trade s. r. o., so sídlom Jahodová 1667/17, 932 01 Veľký Meder, IČO 53 297 121, právne zastúpený JUDr. Peter Kubik, advokát, s.r.o., so sídlom Poľná cesta 966/9, 929 01 Dunajská Streda, IČO 36 869 295, o vymoženie nepeňažného nároku s prísl., vedenom súdnym exekútorom JUDr. Ing. Zuzanou Dobrodenkovou, PhD., Exekútorský úrad Skalica so sídlom Blahova 13, 909 01 Skalica pod sp. zn. 26EX 703/22, takto

rozhodol:

- I. Exekúciu podľa § 61k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku **z a s t a v u j e**.
- II. Oprávneným v 1. a 2. rade náhradu trov exekučného konania **n e p r i z n á v a**.
- III. Oprávnení v 1. a 2. rade sú **p o v i n n í** spoločne a nerozdielne nahradiť povinnému trovy exekučného konania v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie vo výške 136,33 eur do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.
- IV. Oprávnení v 1. a 2. rade sú **p o v i n n í** spoločne a nerozdielne nahradiť súdnemu exekútorovi JUDr. Ing. Zuzane Dobrodenkovej, PhD. trovy exekúcie vo výške 72,- eur do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

o d ô v o d n e n i e :

1. Oprávnení v 1. a 2. rade sa návrhom na vykonanie exekúcie doručenom súdu dňa 10.10.2022 domáhali od povinného vymoženiu nepeňažného nároku - povinnosť uviesť vjazd z pozemku parcely reg. „C“ s parc. č. XXXX/XXX o výmere 1453 m², druh pozemku orná pôda, zapísaný na LV č. XXXX, nachádzajúcom sa v k.ú. D. I., B. D. I., B. S. G., evidovanom Okresným úradom Dunajská Streda, katastrálny odbor v mieste vybudovaného vjazdu na pozemok parcely reg. „C“ s parc. č. XXXX/XXX o výmere 508 m², druh pozemku orná pôda, evidovaný na liste vlastníctva č. XXXX, vedenom Okresným úradom Dunajská Streda, katastrálny odbor pre okres Dunajská Streda, obec D. I., Y. Ú. D. I. do pôvodného stavu pred vykonaným zásahom spočívajúcom v rozobratí zámkovej dlažby dňa 04.08.2022, na podklade exekučného titulu - uznesenia Okresného súdu Dunajská Streda č.k. 20C/55/2022-57 zo dňa 16.09.2022. Okresný súd Banská Bystrica dňa 17.10.2022 vydal poverenie na vykonanie exekúcie pod sp. zn. 59Ek/2740/2022, ktorým poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie vo veci hore uvedených účastníkov.

2. Dňa 29.11.2022 súdny exekútor odstúpil súdu návrh povinného na zastavenie exekúcie, v ktorom povinný prostredníctvom právneho zástupcu uviedol, že exekučný titul je síce v zmysle Civilného sporového poriadku formálne vykonateľný, avšak nie je vykonateľný materiálne. Po prvé nie je zrejmé, aký „vjazd“ sa má uviesť do pôvodného stavu. Žiaden „vjazd“ na pozemku povinného na pozemok

žalovaného v 2. rade v súlade so zákonom nikdy vybudovaný nebol. Oprávnení nevedia žiadnym spôsobom dokladať „vybudovanie vjazdu“ v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi, predovšetkým stavebným povolením, či aspoň ohlásením príslušnému stavebnému úradu. Na základe takejto dokumentácie by sa pritom dal určiť pôvodný stav, ktorý by sa mal obnoviť, presné miesto, poloha, rozloha, technický stav vjazdu. Dokumentácia však neexistuje, ani nemôže existovať, nakoľko oprávnení na pozemku povinného síce umiestnili zámkovú dlažbu, avšak urobili tak bez súhlasu povinného, či jeho právneho predchodcu, bez stavebného povolenia, či ohlásenia stavebnému úradu, bez technickej dokumentácie. O tom svedčí aj čestné vyhlásenie právneho predchodcu povinného, ktoré je k návrhu na zastavenie exekúcie priložené. Odstránenie zámkovej dlažby z pozemku povinného umiestneného tam oprávnenými nezákonne, teda bolo aktom svojpomocnej ochrany vlastníckeho práva povinného, ktoré je zákonom aprobebané. Neodkladné opatrenie nemôže poskytovať ochranu proti zásahu, ktorý je v súlade so zákonom (uznesenie Krajského súdu Žilina sp. zn. 11Co/75/2020). Z uvedeného tiež vyplýva, že ak by bola na pozemok povinného vrátená zámková dlažba tam umiestnená oprávnenými bez právneho základu, nezákonne, v neurčitom rozsahu, došlo by k založeniu protiprávneho stavu a k vzniku nároku povinného na vydanie bezdôvodného obohatenia. Ide pritom o taký hrubý zásah do vlastníckeho práva povinného, ktoré nie je možné uskutočniť na základe neodkladného opatrenia súdu, teda v konaní, v ktorom sa nevykonalo riadne dokazovanie, odvolacie konanie, v konaní, v ktorom neodkladné opatrenie bolo vydané na základe často účelových tvrdení len jednej zo strán sporu. Z tohto hľadiska neodkladné opatrenie ukladá povinnému neprímerané povinnosti, v porovnaní so záujmami oprávnených, ktoré majú byť chránené (prechod a prejazd na pozemok oprávneného v 2. rade je možné aj bez zámkovej dlažby umiestnenej na pozemku povinného ako to vyplýva aj z fotodokumentácie, ktorú posielala v prílohe). Povinný v druhej časti svojho návrhu uviedol, že z uznesenia súdu nie je zrejmé, presne aký „pôvodný stav“ sa má obnoviť. Kde sa presne má nachádzať zámková dlažba? Kde sa nachádza „vybudovaný vjazd“ na pozemok oprávneného v 2. rade? Aké technické parametre má pôvodný stav zámkovej dlažby? Aké rozmery? Z akého materiálu bola vyhotovená a akým technologickým postupom? Napríklad, v zmysle ustálenej judikatúry, ak sa práva a povinnosti majú týkať iba časti pozemku (ako v tomto prípade), nie je možné rozsah určiť iba „od oka“ (rozhodnutie Krajského súdu Košice, sp. zn. 9Co/191/2021, alebo aj rozhodnutie Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 14Co/98/2019). Nie je možné a právne prípustné, aby niekto bol obmedzený vo výkone svojho vlastníckeho práva (uloženie zámkovej dlažby na pozemok povinného bezpochyby znamená obmedzenie vlastníckeho práva) bez konkrétneho vymedzenia dotknutej časti pozemku vyznačením na katastrálnej mape, či geometrickom pláne, bez určenia konkrétneho spôsobu a formy obmedzenia vlastníckeho práva. To znamená, že v rozhodnutí súdu ukladajúcom povinnosť povinnému by sa mal presne vymedziť „pôvodný stav“, ktorý sa má obnoviť a to určením presných rozmerov a iných koordinát pozemku povinného i oprávneného v 1. rade, presných vlastností pôvodného stavu. Pôvodný stav znamená nielen určenie miesta, kde sa má niečo vykonať, ale má aj určitú kvalitatívnu stránku. V akom kvalitatívnom a technickom stave bola zámková dlažba neoprávnene umiestnená na pozemku povinného, pred jej odstránením z rozhodnutia súdu nevyplýva. Vzhľadom na uvedené nie je objektívne možné obnoviť tento stav. Ak dôjde k uloženiu zámkovej dlažby na pozemok povinného nanovo, nepôjde o obnovenie pôvodného stavu, ale o celkom novú dlažbu, čo je v rozpore s nariadeným neodkladným opatrením. Z uvedeného vyplýva, že neurčitý pojem uvedenie do „pôvodného stavu“ sa môže chápať rôznymi subjektmi rôznym spôsobom, je teda subjektívny, tým pádom neurčitý, nezrozumiteľný a rozhodnutie súdu používajúce tento pojem je reálne nevykonateľné. Na margo povinný poznamenáva, že z priloženej fotografie je tiež zrejmé, že zámková dlažba je aj v súčasnosti v určitom rozsahu (v „pásoch“) umiestnená na pozemku povinného a to v rozsahu umožňujúcom prechod a prejazd. To, že na pozemok oprávnených nie je možný vjazd motorovým vozidlom je spôsobené skôr kopami zámkových dlažieb, ktoré sa nachádzajú na pozemkoch oprávnených a ktoré práve oni neodstránili. V ďalej časti návrhu povinný poukázal na to, že na pozemku povinného pozdĺž celej hranice pozemku oprávneného v 2. rade v zmysle územného plánu mesta Veľký Meder môže byť umiestnený len pás zelene, nie betónová plocha v podobe zámkovej dlažby. Na pozemku povinného nie je cestné teleso, ktoré by zodpovedalo zákonným požiadavkám (§ 1 ods. 3 zákona č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách (cestný zákon) v znení neskorších predpisov), z ktorého by bol potrebný, či možný vybudovať akýkoľvek „vjazd“ na pozemok oprávneného v 2. rade. Je pravdou, že existuje stavebné povolenie z roku 1999 na výstavbu miestnych komunikácií na pozemku povinného, kde stavebníkom je mesto Veľký Meder. V zmysle oznámenia mesta Veľký Meder zo dňa 15.08.2022 však stavba pozemných komunikácií na dotknutých pozemkoch nikdy nebola dokončená. Aj z tohto hľadiska je súdom nariadené neodkladné opatrenie nevykonateľné. Umiestnenie zámkovej dlažby na pozemok povinného by znamenalo porušenie viacerých všeobecne záväzných právnych predpisov platných v Slovenskej republike, aj verejnoprávneho charakteru, suplovalo by správou konania

stavebného charakteru a zakladalo by zodpovednosť (nielen voči povinnému, ale aj voči štátnym orgánom) oprávnených a zrejme aj súdneho exekútora, či inej osoby, ktorá umiestni na pozemok povinného zámkovú dlažbu protiprávne, bez príslušných povolení. Okrem toho pôsobí až absurdne, že na pozemku povinného vedeného v katastri nehnuteľností ako orná pôda má byť umiestnený vjazd zo zámkových dlažieb na pozemok oprávneného v 2. rade, ktorý je tiež vedený v katastri nehnuteľností ako orná pôda. Vzhľadom na uvedené skutočnosti povinný podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie voči uzneseniu Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 20C/55/2022 zo dňa 16.09.2022. O tomto odvolaní odvolací súd ku dňu podania návrhu na zastavenie exekúcie nerozhodol. Vzhľadom však na to, že rozhodnutie súdu, ktoré tvorí exekučný titul je neurčité, nezrozumiteľné a teda materiálne nevykonateľné a jeho vykonanie zakladá protiprávny stav z pohľadu viacerých, aj verejnoprávných predpisov, neprímeraný zásah do vlastníckeho práva povinného, sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu. Preto povinný navrhuje, aby súd exekúciu zastavil.

3. Oprávnení vo vyjadrení k návrhu povinného na zastavenie exekúcie prostredníctvom právneho zástupcu uviedli, že návrh na zastavenie exekúcie je neopodstatnený a nezakladá dôvod na zastavenie exekúcie. Tvrdenia povinného o neexistencii vjazdu, nemožnosti určiť pôvodný stav, ktorý má byť v zmysle uznesenia obnovený, nevedomosti, kde sa mala pôvodne uložená zámková dlažba nachádzať, sú čisto účelové a v zrejmom rozpore s predchádzajúcim konaním povinného, ako aj jeho tvrdeniam. Povinný či už v návrhu na zastavenie exekúcie alebo v odvolaní voči uzneseniu zo dňa 12.10.2022 sám uvádza, že zámkovú dlažbu odstránil, t.j. sám povinný si musí byť (a je) dobre vedomý pôvodného stavu, ktorý sám svojou činnosťou odstránil. Je neakceptovateľné, ak v dôsledku zásahu, ktorý povinný uznal, že vykonal, vytvoril protiprávny stav, pričom sa následne bráni, že stav pred jeho vlastným zásahom nevie obnoviť, pretože nie je zjavné, o aký stav sa malo jednať. Exekučný titul je v tomto jednoznačný a uvádza, že povinný je povinný uviesť vjazd do pôvodného stavu pred vykonaným zásahom spočívajúcim v rozobratí zámkovej dlažby dňa 04.08.2022, ktorý sám povinný vykonal. Fotodokumentácia pôvodného stavu a rovnako tak procesu odstraňovania zámkovej dlažby je súčasťou súdneho spisu v základnom konaní, k čomu sa povinný sám niekoľkokrát vyjadroval a preto dôverne pozná ako vyzeral pôvodný stav vjazdu, ktorý má obnoviť a kde bol umiestnený. Oprávnení majú za to, že návrh povinného je celkom zjavne obštrukčný, pretože exekučný súd už raz vykonateľnosť uznesenia posudzoval, a to v rámci posudzovania návrhu na vykonanie exekúcie. Vtedy dospel súd k názoru, že uznesenie je vykonateľné na základe čoho vydal dňa 17.10.2022 poverenie na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi. Nevidia teda dôvod na to, aby súd opätovne posudzoval vykonateľnosť uznesenia a mal dospieť k odlišnému záveru (takýto postup by bol fakticky v rozpore s princípom právnej istoty). Po svojoľnom rozobratí zámkovej dlažby povinným a uložením kôp zámkových dlažieb na pozemok oprávnených spôsobom evokujúcim pocit, že vjazd nie je určený na užívanie, boli kopy zámkových dlažieb oprávneným premiestnené zo stredu vjazdu k nehnuteľnosti nabok. Tvrdenie povinného, že na pozemok oprávnených nie je možný vjazd motorovým vozidlom je spôsobené skôr kopami zámkových dlažieb, ktoré sa nachádzajú na pozemkoch oprávnených a ktoré práve oni neodstránili, je teda nepravdivé. Rozobratá zámková dlažba sa v súčasnosti stále nachádza pri vjazde k nehnuteľnosti oprávnených, bola iba premiestnená doslova o niekoľko desiatok centimetrov oproti pozícii, kde tieto povinný po svojom zásahu ponechal. Pre povinného je však zámková dlažba ľahko dostupná, aby mohol prísť k obnoveniu pôvodného stavu použitím zámkovej dlažby, ktorá tam bola pôvodne umiestnená. Oprávnení sú mu v tejto súvislosti pripravení umožniť vstup na ich pozemok nevyhnutný pre obnovenie pôvodného stavu v zmysle vydaného exekučného titulu. Tvrdenie povinného v návrhu na zastavenie exekúcie, že pôsobí až absurdne, že na pozemku povinného vedeného v katastri nehnuteľností ako orná pôda, má byť umiestnený vjazd zo zámkových dlažieb na pozemok oprávneného v 2. rade, ktorý je tiež vedený v katastri nehnuteľností ako orná pôda, je úplne bezpredmetné. Oprávnení si dovoľujú poukázať na to, že oprávnení disponujú rozhodnutiami o udelení súhlasu s použitím pozemku na nepoľnohospodárske účely; skutočnosť, že povinný ako vlastník pozemku nepristúpil k zaevidovaniu takéhoto rozhodnutia do katastra nehnuteľností alebo vyňatiu pozemkov z pôdneho fondu nie je v danom prípade rozhodujúce, ba dokonca vyznieva v neprospech povinného (ktorý poukazujúc na svoju vlastnú nečinnosť sa snaží zmať účel exekučného konania). Je to práve povinný, ktorý mal zabezpečiť, aby v dôsledku vydaných rozhodnutí o vyňatí pozemkov z pôdneho fondu, došlo k zápisu zmeny druhu pozemku (ako vlastník tohto pozemku). Ostatne, na pozemku sa nachádzajú aj iné spevnené plochy, a to dlhé desaťročia, ktoré povinný vo svojej argumentácii opomenul spomenúť (prístupová komunikácia). Povinný v návrhu na zastavenie exekúcie síce tvrdí, že oprávnení na pozemku povinného síce umiestnili zámkovú dlažbu, avšak urobili tak bez súhlasu povinného či jeho právneho predchodcu, avšak oprávnení umiestnili zámkovú dlažbu na miesto vjazdu k ich nehnuteľnosti s vedomím právneho predchodcu povinného, ktorý

po celú dobu neurobil žiaden úkon smerujúci voči oprávneným za účelom odstránenia zámkovej dlažby. Tvrdenie povinného, že odstránenie zámkovej dlažby z pozemku povinného bolo aktom svojpomocnej ochrany vlastníckeho práva povinného je čisto zavádzajúce. Oprávnení majú za to, že sa v tomto prípade nemohlo jednať o svojpomoc, pretože neboli naplnené podmienky pre svojpomoc v zmysle ust. § 6 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“). Oprávnení uviedli, že povinnému nehrozila žiadna bezprostredná ujma ani sa nejednalo o bezprostredný alebo neoprávnený zásah do práva povinného. Predmetná zámková dlažba sa na pozemku nachádzala minimálne od roku 2006 (kedy boli objekty oprávnených kolaudované), čo potvrdzujú aj historické fotografie zo služby Google Street View. Povinný dokonca ani len nevyzval oprávnených na odstránenie zámkovej dlažby. Jedného dňa jednoducho iba zámkovú dlažbu z pozemku odstránil, čo bolo svojvoľným konaním povinného, v rozpore s akoukoľvek prípustnou svojpomocou. Takýto postup rozhodne nie je aprobovaný a vlastník pozemku nemôže konať svojvoľne, ako sa mylne domnieva povinný. Oprávnení tak majú za to, že všetky námietky uplatnené povinným v návrhu na zastavenie exekúcie smerujú proti rozhodnutiu (exekučnému titulu) ako takému a mali byť povinným uplatnené v rámci základného konania a nie vo vykonávacom konaní. Jedná sa o dôvod, pre ktorý sa nemôže povinný domáhať tejto ochrany v exekučnom konaní. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti oprávnení navrhujú, aby Okresný súd Banská Bystrica návrh na zastavenie exekúcie zamietol .

4. Súdny exekútor dňa 25.05.2023 postúpil súdu ďalší návrh povinného na zastavenie exekúcie, ktorý odôvodnil tým, že uznesením Krajského súdu Trnava sp. zn. 22Co/1/2023 zo dňa 13.03.2023 odvolací súd uznesenie Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 20C/55/2022 zo dňa 16.09.2022 zmenil tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia sa zamietá. Zanikol teda exekučný titul, na základe ktorého oprávnení navrhli exekúciu. Vzhľadom na uvedené povinný navrhuje, aby súd exekúciu zastavil a povinnému priznal nárok na náhradu trov exekučného konania s poukazom na § 11 ods. 2, § 13a, § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. spočívajúce v trovách právneho zastúpenia (prevzatie a príprava právneho zastúpenia v sume 44,73 eur; návrh na zastavenie exekúcie zo dňa 08.11.2022 v sume 44,73 eur; návrh na zastavenie exekúcie zo dňa 19.05.2023 v sume 44,73 eur, režijný paušál (2 x 11,63 eur, 1 x 12,52 eur) t.j. 35,78 eur; DPH 20 % v sume 33,99 eur a teda si uplatnil trovy konania v celkovej sume 203,96 eur.

5. Exekučný súd v uvedenej veci dňa 30.05.2023 vrátil vec súdnemu exekútorovi na postup podľa § 61k ods. 5 Exekučného poriadku, keďže súdny exekútor návrh povinného na zastavenie exekúcie nepredložil oprávneným na vyjadrenie. Súdny exekútor podaním zo dňa 19.06.2023 predložil súdu vyjadrenie oprávnených, ktorí prostredníctvom právneho zástupcu uviedli, že majú za to, že návrh povinného na zastavenie exekúcie je dôvodný, avšak nesúhlasia s návrhom povinného, aby mu súd priznal nárok na náhradu trov exekučného konania vo výške 203,96 eur. V čase, keď bolo uznesenie Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 20C/55/2022-57 zo dňa 16.09.2022 právoplatné a vykonateľné, oprávnení účelne vynaložili nasledovné náklady (prevzatie a príprava právneho zastúpenia v sume 44,73 eur, podanie návrhu na vykonanie exekúcie v sume 44,73 eur, vyjadrenie k návrhu na zastavenie exekúcie zo dňa 08.11.2022 v sume 44,73 eur, vyjadrenie k návrhu na zastavenie exekúcie zo dňa 19.05.2023 v sume 48,15 eur, režijný paušál (3 x 11,63 eur, 1 x 12,52 eur), DPH 20 % v sume 45,95 eur a súdny poplatok 16,50 eur, t.j. celkom 292,20 eur. Oprávnený poukazuje na ust. § 199 ods. 1, § 199a ods. 2, § 199d ods. 1 a § 200 Exekučného poriadku v spojení s ust. § 257 Civilného sporového poriadku navrhujú, aby Okresný súd Banská Bystrica návrhu na zastavenie exekúcie vyhovel a nepriznal ani jednej strane nárok na náhradu trov exekučného konania.

6. Podľa § 45 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“) exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.

7. Podľa § 48 ods. 1 Exekučného poriadku exekučné konanie sa začína na návrh.

8. Podľa § 48 ods. 2 Exekučného poriadku exekúciu možno vykonať na návrh toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu preto, že povinný dobrovoľne nesplnil to, čo mu exekučný titul ukladá. Z dôvodov podľa osobitného predpisu môže návrh podať aj Justičná pokladnica.

9. Podľa § 50 ods. 1 Exekučného poriadku exekučné konanie sa začína dňom, v ktorom bol návrh na vykonanie exekúcie doručený súdu.

10. Podľa § 57 ods. 1 Exekučného poriadku vydané poverenie na vykonanie exekúcie súd odošle poverenému exekútorovi spolu s rovnopisom návrhu na vykonanie exekúcie alebo spolu s údajmi z návrhu na vykonanie exekúcie. Doručením poverenia na vykonanie exekúcie exekútorovi sa začína exekúcia.

11. Podľa § 61k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku.

12. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

13. Podľa § 61k ods. 3 Exekučného poriadku v neskôr podaných návrhoch na zastavenie exekúcie môže povinný namietat len skutočnosti, ktoré nastali po uplynutí lehoty podľa odseku 2. V poradí ďalších návrhoch na zastavenie exekúcie môže povinný namietat len skutočnosti, ktoré nastali po podaní predchádzajúceho návrhu na zastavenie exekúcie. Obmedzenia podľa prvej a druhej vety sa neuplatnia, ak ide o také skutočnosti, ktoré povinný bez vlastnej viny nemohol skôr uplatniť.

14. Podľa § 61k ods. 5 Exekučného poriadku návrh na zastavenie exekúcie sa podáva u exekútora. Ak povinný navrhne zastavenie exekúcie, exekútor bezodkladne vyzve oprávneného na vyjadrenie sa k návrhu v lehote nie kratšej ako desať dní. Ak oprávnený so zastavením exekúcie súhlasí, exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania a súdu; inak do piatich pracovných dní po uplynutí lehoty na vyjadrenie sa oprávneného exekútor predloží návrh na zastavenie exekúcie spolu so svojim vyjadrením a prípadným vyjadrením oprávneného súdu.

15. Podľa § 61l ods. 3 prvá veta Exekučného poriadku ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne.

16. Podľa § 195 Exekučného poriadku trovami exekučného konania sú trovy exekútora, trovy účastníkov exekučného konania a trovy štátu.

17. Podľa § 196 Exekučného poriadku trovami exekútora sú odmena exekútora a náhrada výdavkov ustanovených týmto zákonom.

18. Podľa § 197 ods. 1 Exekučného poriadku za výkon exekučnej činnosti podľa tohto zákona patrí exekútorovi odmena a náhrada paušálnych výdavkov a nevyhnutných výdavkov spojených s vedením konania, ktoré nie sú kryté paušálnymi výdavkami. Výška odmeny exekútora pri exekúcii na vymoženie práva na peňažné plnenie sa určí ako percento z vymoženého plnenia a nemôže presiahnuť výšku vymáhaného nároku podľa stavu ku dňu vydania poverenia na vykonanie exekúcie.

19. Podľa § 197 ods. 2 Exekučného poriadku ak je exekútor platiteľom dane z pridanej hodnoty podľa osobitného zákona, zvyšuje sa jeho odmena a náhrada výdavkov o daň z pridanej hodnoty.

20. Podľa § 199 Exekučného poriadku výšku odmeny exekútora, náhrady výdavkov, preddavku na trovy exekútora a spôsob ich určenia ustanoví ministerstvo všeobecne záväzným právnym predpisom.

21. Podľa § 199a ods. 1 Exekučného poriadku trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

22. Podľa § 199a ods. 2 Exekučného poriadku trovami povinného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie.

23. Podľa § 199c ods. 1 Exekučného poriadku ak sa exekúcia ukončila z iného dôvodu ako pre vymoženie alebo splnenie vymáhaného nároku povinným a ide o dôvod, ktorý možno oprávnenému

príčítať, alebo z dôvodu, pre ktorý prináleží exekútorovi vydať upovedomenie o zastavení exekúcie, platí trovy podľa § 198 ods. 2 oprávnený. Ak ide o exekúciu na vymożenie pohľadávky na výživnom pre maloleté dieťa, platí trovy exekúcie zastavenej podľa § 61n ods. 1 písm. d) súd.

24. Podľa § 199c ods. 4 Exekučného poriadku v ostatných prípadoch platí trovy exekútora povinný, a to splnením vymáhaného nároku alebo tým, že strpí ich uspokojenia zo svojho majetku podliehajúceho exekúcii.

25. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

26. Podľa § 199d ods. 2 Exekučného poriadku povinný má voči oprávnenému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, ak mu súd na jeho návrh priznal ich náhradu v súvislosti s rozhodnutím o zastavenie exekúcie z dôvodu, ktorý možno oprávnenému príčítať.

27. Podľa § 22 ods. 1 Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 68/2017 Z. z. ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Vyhláška“) exekútorovi patrí náhrada paušálnych výdavkov vo výške 60 eur.

28. Podľa § 22 ods. 2 Vyhlášky ak sa vymáhaný nárok splní do uplynutia lehoty na podanie návrhu na zastavenie exekúcie, ktorý ma podľa zákona odkladný účinok, alebo do uplynutia tejto lehoty nastane iný dôvod na ukončenie exekúcie, patrí exekútorovi náhrada paušálnych výdavkov podľa odseku 1 v rozsahu 50%.

29. Nevyhnutným predpokladom pre vedenie exekučného konania je existencia nároku oprávneného voči povinnému, čo zakladá právo oprávneného sa cestou núteného výkonu domôcť jeho vymożenia v rámci exekučného konania. Inak povedané základným predpokladom vykonania exekúcie je existencia práva oprávneného domáhať sa od povinného vymożenia povinnosti, ktorá mu bola exekučným titulom uložená za predpokladu, že povinný ju dobrovoľne nesplnil. Nesplnenie si povinnosti uloženej rozhodnutím súdu, príp. iným rozhodnutím alebo listinou v zmysle ust. § 45 ods. 2 Exekučného poriadku, musí existovať v čase podania návrhu na vykonanie exekúcie, pričom zánik povinnosti vyplývajúcej z exekučného titulu v ktoromkoľvek štádiu exekučného konania je dôvodom na zastavenie exekúcie.

30. Exekučné konanie sa v posudzovanej veci začalo doručením návrhu oprávnených na vykonanie exekúcie súdu dňa 10.10.2022 na podklade exekučného titulu - uznesenia Okresného súdu Dunajská Streda, č.k. 20C/55/2022-57 zo dňa 16.09.2022. Predmetným neodkladným opatrením bola povinnému okrem iného uložená povinnosť uviesť vjazd z pozemku parcely reg. „C“ s parc. č. XXXX/XXX o výmere 1453 m², druh pozemku orná pôda, zapísaný na LV č. XXXX, nachádzajúcom sa v k.ú. D. I., B. D.Y. I., okres Dunajská Streda, evidovanom Okresným úradom Dunajská Streda, katastrálny odbor v mieste vybudovaného vjazdu na pozemok parcely reg. „C“ s parc. č. XXXX/XXX o výmere 508 m², druh pozemku orná pôda, evidovaný na liste vlastníctva č. XXXX, vedenom Okresným úradom Dunajská Streda, katastrálny odbor pre okres Dunajská Streda, obec D. I., Y. Ú. D. I. do pôvodného stavu pred vykonaným zásahom spočívajúcom v rozobratí zámkovej dlažby dňa 04.08.2022. Okresný súd Banská Bystrica v rozsahu uvedenej povinnosti vydal dňa 17.10.2022 poverenie na vykonanie exekúcie. Exekúcia sa v zmysle ust. § 57 ods. 1 Exekučného poriadku začala doručením poverenia na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi dňa 17.10.2022. Exekučný súd mal v konaní ďalej za preukázané, že povinný voči predmetnému rozhodnutiu podal v zákonnej lehote odvolanie, o ktorom odvolací súd rozhodol tak, že napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zmenil a návrh na nariadenie neodkladného opatrenia voči povinnému zamietol. Rozhodnutie Krajského súdu v Trnave ako odvolacieho súdu č.k. 22Co/1/2023-210 zo dňa 13.03.2023 nadobudlo právoplatnosť dňa 11.05.2023. Na základe uvedeného preto nemôže byť sporné, že povinnosť povinného zanikla v dôsledku zmeny exekučného titulu krajským súdom, keďže odvolací súd návrh oprávnených na nariadenie neodkladného opatrenia voči povinnému zamietol. Keďže zánik vymáhaného nároku spôsobuje v ktoromkoľvek štádiu exekučného konania

neprípustnosť vedenia exekúcie, súd rozhodol v posudzovanej veci tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia a exekúciu podľa § 61k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku zastavil.

31. Exekučný súd v tejto súvislosti pre úplnosť dodáva, že v tomto štádiu konania, keď rozhodol o zastavení exekúcie z dôvodu, že právoplatným rozhodnutím súdu zanikol vymáhaný nárok oprávnených, sa nezaoberal skutočnosťami uvádzanými povinným v návrhu na zastavenie exekúcie zo dňa 08.11.2022 a z vyššie uvedeného dôvodu ani o tomto návrhu nerozhodoval.

32. Vzhľadom na povinnosť súdu rozhodnúť o trovách exekúcie v prípade jej zastavenia uloženú v § 61l ods. 3 Exekučného poriadku, exekučný súd sa vzhľadom na okolnosti a dôvod zastavenia exekúcie zaoberal nielen otázkou priznania náhrady trov súdneho exekútora, ale aj otázkou priznania náhrady trov exekučného konania medzi účastníkmi konania (oprávnenými a povinným) navzájom.

33. Aj keď exekučné konanie je osobitným druhom civilného procesu, súd sa pri rozhodovaní o trovách exekúcie neriadi ustanoveniami Civilného sporového poriadku, ktorý predstavuje základný kódex upravujúci civilné konanie, ale príslušnými ustanoveniami Exekučného poriadku z dôvodu, že tento upravuje problematiku trov exekučného konania komplexne. Exekučný poriadok ako právny predpis v pozícii *lex specialis* vymedzuje jednak okruh subjektov, ktorých náklady v exekučnom konaní možno považovať za trovy exekúcie a zároveň to, ktoré ich výdavky sú za trovy považované. Ide o taxatívny výpočet čo znamená, že náklady iných subjektov než účastníkov konania v procesnom postavení oprávneného a povinného, súdneho exekútora a štátu, ale ani iné náklady uvedených subjektov ako tie, ktoré Exekučný poriadok výslovne upravuje, nie je možné za trovy exekúcie považovať. V zmysle ust. § 199a Exekučného poriadku sú trovami oprávneného výdavky za zaplatený súdny poplatok, hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a výdavky na zastupovanie (trovy právneho zastúpenia) v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie. Za trovy povinného sú považované výdavky na zastupovanie (trovy právneho zastúpenia) v súvislosti s podaným návrhom na zastavenie exekúcie. Aj v exekučnom konaní platí základná doktrína platenia trov zaužívaná v civilnom procese, v zmysle ktorej každý z účastníkov platí trovy, ktoré mu v konaní vzniknú a trovy svojho zástupcu. Je preto potrebné rozlišovať medzi platením trov a inštitútom náhrady trov. Tento inštitút teda predstavuje povinnosť pre exekučný súd rozhodnúť o tom, či niektorý subjekt bude mať právo na refundáciu vynaložených trov a ak áno, tak voči komu a v akej výške. Všeobecne platí, že v prípade zastavenia exekúcie súdom má oprávnený voči povinnému nárok na účelne vynaložené trovy, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie a povinný má voči oprávnenému nárok na náhradu účelne vynaložených trov ak ide o zastupovanie v súvislosti s jeho návrhom na zastavenie exekúcie, pričom predpokladom pre priznanie takejto náhrady je miera ich úspechu v prebiehajúcom konaní. Inak povedané súd prizná nárok na náhradu trov exekučného konania tomu účastníkovi, ktorý bol v konaní úspešný.

34. Povinný si v návrhu na zastavenie exekúcie zo dňa 08.11.2022 nárok na náhradu trov exekučného konania neuplatnil. Tieto si uplatnil až v poradí ďalšom návrhu na zastavenie exekúcie zo dňa 19.05.2023 za 3 úkony právnej služby a k nim prislúchajúci režijný paušál spolu s DPH (prevzatie a príprava právneho zastúpenia, návrh na zastavenie exekúcie zo dňa 08.11.2022 a návrh na zastavenie exekúcie zo dňa 19.05.2023) v celkovej sume 203,96 eur (3 x 44,73 eur, režijný paušál 2 x 11,63 eur a 1 x 12,52 eur, t.j. spolu 35,78 eur a DPH 20 % v sume 33,99 eur). Exekučný súd sa zaoberal otázkou náhrady trov exekučného konania medzi účastníkmi konania, t.j. medzi oprávnenými a povinným navzájom a dospel k záveru, že nárok na náhradu trov prináleží povinnému, keďže tento mal plný úspech vo veci. Súd však nepriznal povinnému nárok na náhradu trov v takom rozsahu, v akom si ho uplatnil až v poradí druhom návrhu na zastavenie exekúcie. Súd nepriznal povinnému nárok na náhradu trov právneho zastúpenia za jeden úkon právnej služby (podanie návrhu na zastavenie exekúcie zo dňa 08.11.2022) a k nemu zodpovedajúci režijný paušál za rok 2022, nakoľko je toho názoru, že povinný si tieto mal uplatniť už v rámci tohto návrhu a nie až v návrhu následne podanom a teda v návrhu na zastavenie exekúcie zo dňa 19.05.2023.

35. Exekučný súd v týchto súvislostiach zároveň poukazuje na skutočnosť, že v konaní sa nezaoberal dôvodnosťou návrhu povinného na zastavenie exekúcie zo dňa 08.11.2022 (v poradí prvý návrh povinného na zastavenie exekúcie), keďže v čase rozhodnutia súdu o zastavení exekúcie z dôvodu zániku vymáhaného nároku, by nebolo účelné posudzovať opodstatnenosť okolností v ňom uvádzaných

a preto súd nemôže prijať jednoznačný záver, že by povinný bol úspešný v konaní aj v prípade, ak by nebol podaný v poradí druhý návrh na zastavenie exekúcie. Povinnému preto možno priznať nárok na náhradu trov právneho zastúpenia len za tie úkony právnej služby, ktoré povinný vynaložil na úspešné uplatnenie procesnej obrany. Právo účastníka konania v procesnom postavení povinného na náhradu trov konania v súvislosti s podaním návrhu na zastavenie exekúcie ešte neznamená, že by exekučný súd mal takému účastníkovi priznať akékoľvek trovy, a teda aj také, ktoré sú nedôvodné a ktoré neboli vynaložené na úspešné uplatnenie svojich práv. Účelnosť vynaložených nákladov je potrebné posudzovať výlučne z aspektu ich nevyhnutnosti, teda len také, ktoré museli byť povinným nevyhnutne vynaložené na to, aby mohol riadne uplatniť svoje právo domáhať sa zastavenia exekúcie, pričom skutočnosť, či v určitom konaní možno trovy považovať za účelne vynaložené a dôvodné, vždy závisí od konkrétnych okolností prejednávanej veci.

36. S poukazom na uvedené a v súlade s vyššie citovanou právnou úpravou exekučný súd priznal povinnému voči oprávneným nárok na náhradu trov právneho zastúpenia v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie v celkovej výške 136,33 eur za nasledovné úkony právnej služby: 1. prevzatie a príprava zastúpenia v sume 44,73 eur a k tomu prináležiaci režijný paušál vo výške 11,63 eur (rok 2022), 2. návrh povinného na zastavenie exekúcie zo dňa 19.05.2023 v sume 44,73 eur a k tomu prináležiaci režijný paušál vo výške 12,52 eur (rok 2023) a DPH 20 % v sume 22,72 eur.

37. Pokiaľ ide o rozhodovanie exekučného súdu o trovách súdneho exekútora, ten uvádza, že za výkon exekučnej činnosti patrí exekútorovi odmena a náhrada paušálnych výdavkov a nevyhnutných výdavkov spojených s vedením konania za predpokladu, že tieto neboli kryté paušálnymi výdavkami. Nárok exekútora na paušálnu náhradu hotových výdavkov (náhradu paušálnych výdavkov) vzniká začatím exekúcie, a teda doručením poverenia na vykonanie exekúcie, pričom nárok na odmenu vzniká postupne, a to v závislosti od vymoženého nároku oprávneného. Súdnemu exekútorovi v súvislosti s exekučnou činnosťou patrí podľa § 22 ods. 1 vyhlášky náhrada paušálnych výdavkov vo výške 60,- eur. Ak sa však vymáhaný nárok splní do uplynutia lehoty na podanie návrhu na zastavenie exekúcie, ktorý ma podľa zákona odkladný účinok (lehota 15 dní odo dňa doručenia upovedomenia o začatí exekúcie povinnému), alebo do uplynutia tejto lehoty nastane iný dôvod na ukončenie exekúcie, patrí exekútorovi náhrada paušálnych výdavkov vo výške 30,- eur. V exekučnom konaní sa v súvislosti s otázkou platenia trov exekútora uplatňuje základné pravidlo, podľa ktorého tieto trovy platí povinný. Z uvedeného pravidla existuje výnimka, v zmysle ktorej platí trovy exekútora oprávnený v prípadoch, ak sa exekučné konanie končí inak, ako uspokojením pohľadávky oprávneného. V tejto súvislosti možno hovoriť o tých prípadoch, ak o zastavení exekúcie rozhodne exekučný súd podľa § 61k Exekučného poriadku a zároveň dôjde k naplneniu ďalšieho zákonného predpokladu, že dôvod zastavenia je možné pričítať práve oprávnenému a o prípadoch, ak súdnemu exekútorovi prináleží vydať v konaní upovedomenie o zastavení exekúcie z dôvodov uvedených v § 61n Exekučného poriadku.

38. V predmetnej veci súd exekúciu zastavil a dôvod zastavenia možno pričítať oprávneným, keďže v priebehu konania nastala okolnosť, ktorá spôsobila zánik vymáhaného nepeňažného nároku. Exekučné konanie je ovládané dispozičnou zásadou a začína sa výlučne na návrh, na ktorý je procesne legitímovaný oprávnený v prípade, ak povinný dobrovoľne nespĺnil povinnosť vyplývajúcu mu z exekučného titulu. Vyjadrenie dispozičného princípu na strane oprávneného teda spočíva v tom, že je výlučne na oprávnenom, kedy a či vôbec návrh na vykonanie exekúcie podá. Nakoľko ide o konanie, ktoré sa začína len na základe návrhu a teda ide o konanie návrhové, ktoré je vedené na uspokojenie nároku oprávneného, príp. splnenie povinnosti povinným, riziko spojené s neúspechom v konaní v prípade, ak súd exekúciu zastaví z dôvodu, že po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, je preto rizikom oprávneného. Bolo preto výlučne na rozhodnutí oprávnených či návrh na vykonanie exekúcie po zvážení tohto rizika podajú alebo nie.

39. Exekučný súd súdnemu exekútorovi priznal nárok na náhradu trov exekúcie vo výške 72,- eur, ktorá pozostáva z paušálnych výdavkov v zmysle ust. § 22 ods. 1 vyhlášky (vo výške 60,- eur + 20 % DPH, nakoľko súdny exekútor je platiteľom dane z pridanej hodnoty), pričom na ich úhradu zaviazal z vyššie uvedených dôvodov oprávnených.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.